

Valletta

"Een stad gebouwd door heren, voor heren."

Valletta is de hoofdstad van de republiek Malta. Behalve de politieke hoofdstad is het dat ook op financieel en cultureel gebied. De stad is gebouwd op het Sciberras-schiereiland op een 60 meter hoge rots in een momenteel volledig geurbaniseerd gebied. In de ongeveer twee kilometer lange stad zelf wonen ongeveer 7.100 mensen.

De forten en bastions waarbinnen de stad is gebouwd en de gebouwen in de stad, vormen belangrijke bezienswaardigheden en zijn het bezichtigen meer dan waard.

De meeste toeristen komen de stad binnen via de in 1968 gebouwde City Gate (op de plaats waar voorheen de imposante Kings Gate stond), welke het beginpunt van Republic Street vormt. Hiervoor ligt een brug over een diepe gracht. Deze gracht werd gegraven met als doel de Grand Harbour (oostelijk van Valletta) en Marsamxett-harbour (westelijk van Valletta) met elkaar te verbinden. Deze gracht is echter nooit voltooid. In een tunnel die haaks op de gracht stond, was ooit het treinstation van Valletta gevestigd. Tijdens bombardementen in de Tweede Wereldoorlog diende die tunnel als schuilplaats. Later was er de 'Yellow Garage' gevestigd. In het gebied rond de toegang van de stad, wordt sinds maart 2010 gewerkt om de entree van de hoofdstad van Malta een moderne uitstraling te geven. Het 'City Gate project', wat ook het Royal Opera House, een nieuw parlamentsgebouw en de herinrichting van Freedom Square omvat, is een ontwerp van de Italiaanse architect Renzo Piano. Hij is onder andere bekend van gebouwen als NEMO in Amsterdam, Centre Pompidou in Parijs en de Toren op Zuid in Rotterdam.

De bezienswaardigheden van Valletta liggen vrijwel allemaal aan of in de buurt van de Republic Street (vroeger Kingsway geheten), die van noord naar zuid door het centrum van de stad loopt. De zijstraten van Republic Street lopen vooral in westelijke richting steil naar beneden af. Ze zijn vaak dermate steil dat er geen auto's kunnen rijden en er traptreden in gemaakt zijn.

De topattractie van de stad is de Sint John's Co-Kathedraal. Dit is één van de elf kerken die Valletta rijk is en zelfs als je er niet van houdt om tijdens je vakantie kerken te bezoeken, mag je deze kerk eigenlijk niet overslaan. Van buiten lijkt deze kathedraal niet bepaald bijzonder. Van de binnenkant is hij dat echter des te meer. Het interieur is namelijk volledig gevuld met prachtige decoraties. Je vindt er onder andere het meesterwerk van schilder Michelangelo Caravaggio, genaamd 'De onthoofding van Johannes de Doper' (Sint John), wat door veel historici gezien wordt als het beste schilderij uit de gehele zeventiende eeuw. Vlakbij vind je het Paleis van de grootmeesters dat nog steeds zo is ingericht als in de periode dat het gebouwd is (de jaren zeventig van de zestiende eeuw). In het archeologisch museum van de stad vind je vooral veel aardewerk afkomstig van opgravingen. Het topstuk uit de collectie is 'the sleeping lady'. Dit aardewerken beeld werd opgegraven in het Hal Saflieni Hypogeum te Paola. Ook het Manoel Theater is het bezichtigen waard. Aan de noordelijkste punt van Republic street vind je het fort St. Elmo. Hierin is tegenwoordig het legermuseum gevestigd. Op de stadsmuren van Valletta liggen de tuinen, genaamd Upper Barracca Gardens, Lower Barracca Gardens en Hastings Gardens, van waaruit je

een schitterend uitzicht hebt over de havens van Valletta. Een wandeling door de stad en de tuinen is zeker de moeite waard. Je komt op vrijwel elke straathoek wel een bezienswaardigheid tegen, zoals Auberge d'Aragon, Auberge de Bavière, Auberge de Castille, Auberge d'Italie, Auberge de Provence, Casa Rocca Piccola (hier kun je een goed beeld krijgen van het leven van de gegoede burgerij in het verleden), Palazzo Francia, Palazzo Parisio (waar Napoleon in 1798 vijf dagen verbleef) en Palazzo Castellania. Het is dan ook niet voor niets dat de stad op de werelderfgoedlijst van UNESCO staat.

De fundamenten van Valletta werden gelegd door Jean de la Vallette op 28 maart 1566. Hij legde de eerste steen van de stad die hij Humillima Civitas Valettae (de zeer nederige stad Valletta) noemde, op de plek waar nu de kerk van Onze Lieve Vrouw van de Overwinning staat. Dit gebeurde na de grote oorlog tegen het Ottomaanse (Turkse) rijk, waarin de ridders zich met name in en rond de Three cities hadden verschanst. De Turken maakten bij hun aanvallen juist gebruik van het schiereiland waarop Valletta werd gevestigd. In die tijd heersten de ridders van de Johanniterorde over het eiland. Jean de Vallette was grootmeester van de orde. Hij besloot een stad te bouwen op het Sceberras schiereiland. De stad moest zo gebouwd worden dat de macht voor de ridderorde werd gegarandeerd. De stad werd ontworpen door Francesco Lapparelli, de architect van de paus. Hij bedacht het karakteristieke rasterwerk waarop de stad gebouwd is. Op die manier zorgde men voor natuurlijke ventilatie in de stad. Eerst werd echter begonnen met de fortificatie waarvoor Lapparelli de diensten van ruim 8.000 slaven gebruikte. Hierna werden er paleizen, kerken, vestingwerken, uitkijktorens en forten gebouwd. Al met al werden er ongeveer 2.000 gebouwen neergezet, waarvan velen ook nu nog overeind staan.

De Maltezer ridders waren zeer welvarende mensen. Zij waren zeer christelijk en stelden hun hele leven in het teken van God. Ze werden dan ook erg bekend door de ondersteuning van de kruistochten tegen de barbaren en ongelovigen die gevoerd werden in het heilige land. Ook kwam hun geloof ten uiting in de barokke stijl waarin zij hun kerken inrichtten, wat nu nog zeer goed te zien is.

Valletta speelde een zeer belangrijke rol tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het was op dat moment het zenuwcentrum van de geallieerde vloot in de middellandse zee. In de Lascaris War Rooms regelde generaal Dwight D. Eisenhower de invasie van Sicilië. Tijdens de oorlog werd de stad zwaar gebombardeerd door Duitse en Italiaanse bommenwerpers. Een groot aantal gebouwen werd verwoest en het puin lag op een gegeven moment metershoog in de straten van de stad. Tegen het einde van de oorlog dreigden veel bewoners te bezwijken van de honger. De meesten van hen werden gered door de hulp die vijf Engelse vrachtschepen boden. Veel gebouwen konden na de Tweede Wereldoorlog worden herbouwd of hersteld.

Wanneer je meerdere musea wilt bezoeken, kun je via internet voor 10 euro een passe-partout bestellen die toegang biedt tot het archeologisch museum, het museum voor schone kunsten, de wapenkamers en de staatskamers van het paleis. Je kunt de tickets hier bestellen.

Voor een verfrissing tijdens het bezoek aan de stad kun je terecht op één van de vele terrassen. Enkele hiervan serveren ook lokale snacks en snoepjes; zoals Café Merisi aan South Street en Café Cordina aan Republic Street. Bij Caffè Matteo in Santa Lucia Street serveren ze uitstekende koffie. Loungen kun je in het hippe Two Twenty Two aan Great Siege Road of in één van de vele wijnkelders. Aan het eind van de

middag valt Maestro e Fresco aan South Street aan te raden. Hier staan heerlijke wijnen op de kaart en 's avonds is er vaak livemuziek. Voor een goede lunch kun je terecht bij Chiaro Scuro aan Strait Street. Populair voor het diner is Rubino aan Old Bakery Street. Hier kun je genieten van traditionele en moderne Maltese gerechten. Bij Giannini aan de Windmill Street staan de meer mediterrane gerechten op het menu. Het kleine restaurantje Da Pippo Trattoria aan Melita Street is favoriet bij de lokale bevolking.

Valletta is vanaf vrijwel alle plaatsen op het eiland goed te bereiken met het openbaar vervoer. Op enkele uitzonderingen na gaan alle bussen naar Valletta. Het busstation ligt direct voor de toegangspoort van de stad en is tevens het eindpunt van alle lijnen. Ook met bijvoorbeeld een huurauto is de stad te bereiken. De parkeermogelijkheden dicht bij het centrum zijn echter beperkt. In Floriana (Blata l-Bajda) is een parkeerplaats ingericht voor 900 voertuigen. Hier kun je gratis parkeren. Ook de shuttlebusjes waarmee je 10 maal per uur naar het centrum kunt pendelen zijn gratis. Vanaf maart 2007 moet er betaald worden om Valletta binnen te rijden. Het parkeren in Floriana is een beter en goedkoper alternatief dan het parkeren in Valletta. Vanuit Sliema kun je tevens per veerpont de oversteek naar Valletta maken. Door hier gebruik van te maken snijd je een stuk van de route die de bus aflegt af. Binnen Valletta kun je gebruik maken van een elektronische taxi; de zogenaamde CT Cab. Dit zijn halfopen wagentjes die rijden op stroom. Het gebruik ervan is niet duur en vooral handig voor mensen die slecht ter been zijn. Er kunnen maximaal drie passagiers tegelijk mee.